24/05/2021

Εις πρεσβύτερον χειροτονία τέλεσε ο Μητροπολίτης Τρίκκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Το πρωί της Κυριακής του Παραλύτου, 23 Μαΐου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Οιχαλίας συλλειτουργούντων του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίου Προκοπίου του ομωνύμου χωρίου Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Διονυσίου Κλάδη, του και Πνευματικού του νεοχειροτονηθέντος Πρεσβυτέρου, του Αιδεσιμωτάτου Σταυροφόρου Οικονόμου Δημητρίου Καψιώχα και των τριών Διακόνων της Ιεράς Μητροπόλεως.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης Τρίκκης τέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών π. Βαρνάβα Παναγιωτόπουλος, ο οποίος θα είναι άμισθος, σκορπίζοντας

χαρά και συγκίνηση στους οικείους του, αλλά και τους απλούς πιστούς που κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό, τηρώντας τα μέτρα κατά της πανδημίας του κορωνοϊού, για να παρακολουθήσουν τόσο τη Θεία Λειτουργία όσο και τη Χειροτονία του.

Απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής:

«Στη σειρά των ευαγγελικών περικοπών που διαβάζονται την περίοδο του Πεντηκοσταρίου συμπεριλαμβάνεται και η σημερινή περικοπή, η οποία αναφέρεται στην θεραπεία του παραλυτικού στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Εκεί ο Χριστός συναντά έναν κατάκοιτο για πολλά χρόνια παραλυτικό και βλέποντας στο πρόσωπο του το πάθος για ζωή, τον κόπο, την θλίψη, την υπομονή αλλά και την ελπίδα για την θεραπεία του, αφουγκράζεται την εσωτερική κραυγή της ψυχής του, τον προσεγγίζει και του δίνει τη δυνατότητα μιας νέας ζωής απαλλαγμένης από τον πόνο και τον φόβο του θανάτου.

Στη ζωή της Εκκλησίας μας είναι χαρακτηριστικό, ότι η ορολογία που χρησιμοποιείται κατά κόρον στην διατύπωση των θεολογικών όρων, αλλά και στην υμνογραφία της είναι η ιατρική ορολογία. Ο αμαρτωλός άνθρωπος είναι ασθενής άνθρωπος. Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων. Η Εκκλησία εικονίζεται ως θεραπευτήριο και η πολυπόθητη σωτηρία ταυτίζεται με την θεραπεία. Ο λόγος για τη χρήση αυτής της ορολογίας είναι διότι η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό είναι μία σχέση ζωής. Η σύνδεση και επικοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό τον ζωογονεί. Ο Θεός ως δημιουργός της ζωής, ζωοποιεί και θεοποιεί τον άνθρωπο και ολόκληρη την δημιουργία.

Όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί η σχέση αυτή να είναι ηθική. **Η σχέση μας με τον Θεό δεν εξαρτάται από το πόσο καλή συμπεριφορά έχουμε απέναντι στο Θεό, αλλά από το πόσο πολύ αγαπούμε τον Θεό. Ο άνθρωπος από τη φύση του είναι κτιστός και καθημερινά αποκαλύπτεται η αδυναμία του. Αυτή η αδυναμία του θα μπορούσε να παραλληλιστεί με παραλυσία, όπως στην σημερινή ευαγγελική περικοπή ο ανήμπορος παραλυτικός.** Το μόνο που μπορεί να πράξει αυτός ο άνθρωπος, ενώ είναι παράλυτος, είναι να στραφεί προς τον Θεό για να ζητήσει την θεραπεία του. Ο Κύριος τον ρωτάει, θέλεις να γίνεις υγιής και εκείνος απαντώντας καταφατικά είναι έτοιμος να αποδεχτεί τη θεραπεία του, την αναζωογόνησή του από τον αρχηγό της ζωής.

Η αδυναμία του ανθρώπου και η αμαρτωλότητά του αποτελούν ασθένεια. Η Εκκλησία θεωρεί ότι ο άνθρωπος ως ψυχοσωματική οντότητα όταν πάσχει στην

ψυχή του αυτό αβίαστα σωματοποιείται, και συνακόλουθα πάσχει και ασθενεί το σώμα του. Και τούτο, όχι ως τιμωρία, όπως το εκλάμβαναν ακόμη και οι μαθητές του Χριστού στην περίπτωση του εκ γενετής τυφλού, αλλά ως την άμεση συνέπεια της ασθένειας της ψυχής, η οποία συνδέεται άρρηκτα με το σώμα.

Δεν φταίει η ψυχή, ώστε να τιμωρείται το σώμα, αλλά η ψυχή και το σώμα συμπάσχουν καθώς αποτελούν μία ενότητα, τον άνθρωπο. Όταν ασθενεί η ψυχή ασθενή και το σώμα αυτονόητα. Το ίδιο συμβαίνει άλλωστε και όταν ασθενεί το σώμα, αυτονόητα πάσχει και η ψυχή. **Η εκκλησία του Χριστού λειτουργεί ως θεραπευτήριο, ως νοσοκομείο, μέσα στο οποίο παρέχονται όλα τα πνευματικά φάρμακα που μπορούν να θεραπεύσουν την ασθενούσα ψυχή. Τα μυστήρια της Εκκλησίας είναι αυτά τα πνευματικά φάρμακα που οδηγούν στη θεραπεία. Με σωφροσύνη ο Χριστός χάρισε στην Εκκλησία Του εργάτες του ευαγγελίου, τους επισκόπους και τους πρεσβυτέρους να αποτελούν τους διακόνους αυτού του θεραπευτικού έργου.**

Άρα λοιπόν κάθε κληρικός, όταν τελεί τα μυστήρια της Εκκλησίας διακονεί τα θεραπευτικά μέσα που ο ίδιος ο Κύριος παρέχει στους ανθρώπους για τη θεραπεία των ψυχικών και σωματικών ασθενειών τους. Είναι χαρακτηριστικό στην ευχή της χειροτονίας την οποία σε λίγο θα αναγνώσουμε υπέρ του υποψήφιου πρεσβυτέρου πατρός Βαρνάβα, περιλαμβάνονται όλες οι διαστάσεις αυτού του έργου της διακονίας των μυστηρίων της Εκκλησίας με σκοπό την θεραπεία και ανάπαυση των ανθρώπων. Χρειάζονται τέτοιοι εργάτες των μυστηρίων του Θεού, επίσκοποι, πρεσβύτεροι και διάκονοι, διότι όλοι οι χριστιανοί έχουμε την ανάγκη της πνευματικής θεραπείας που αγγίζει όχι μόνο την ψυχή αλλά και το σώμα. Εδώ λοιπόν, όλοι μαζί, ως σώμα και μέλη της Εκκλησίας, ερχόμενοι μέσα στον θεραπευτικό χώρο του Ιερού Ναού παρακαλούμε τον ζωοδότη Τρισάγιο Θεό, να αναπληρώσει όλα τα ελλείποντα του υποψηφίου πρεσβυτέρου και με την δύναμη και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος να τον καταστήσει διάκονο των μυστηρίων της Εκκλησίας προς θεραπεία του πάσχοντος ανθρώπου, για τον οποίον ο Χριστός απέθανε».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε τον π. Βαρνάβα σε Αρχιμανδρίτη.

Δείτε φωτογραφίες:

Περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ